

Benî Ümeyye'nin Emanetleri

Kendisinde Benî Ümeyye (Emevîler)'nin emanetlerinin bulunduğu ileri sürülen bir adam Halife el-Mansûr'a şikayet edildi. Onu getirmemin bana emredilmesi üzerine onu getirdim ve huzuruna çıkardım. el-Mansûr ona şöyle söyledi: " Benî Ümeyye'nin emanet ve mallarının sende olduğu konusunda bize şikayet geldi. Onları bize göster".

Adam: "Ey Müminlerin Emiri, Sen Benî Ümeyye'nin varisi misin?" dedi.

el-Mansur: "Hayır"

Adam: "Vasiyetçisi misin?"

el-Mansur: "Hayır"

Adam: "O zaman, elimde bulunan konusunda neden soruyorsun?" dedi.

el-Mansur, başını önüne eğip bir an düşündükten sonra başını kaldırdı ve şöyle söyledi: " Benî Ümeyye, Müslümanlara çok eziyet etti, ben de Müslümanların hakları konusunda vekiliyim, Müslümanların haklarını almak ve onları Beyti male koymak istiyorum."

Adam: "Ey Müminlerin Emiri, bu durumda, Benî Ümeyye'den kalan bende ki malların, Müslümanlardan zulümle, ihanetle, gaspla elde ettikleri mallardan olduğu konusunda elinde açık bir delil bulunmalı. Çünkü Benî Ümeyye'de Müslümanlara ait olmayan mallar da bulunuyordu", der.

Bunun üzerine el-Mansur, başını öne eğdi. Biraz düşündükten sonra başını kaldırdı ve şöyle söyledi: "Adam doğru söylüyor, Ey Rabî, elimizde bu konuda bir delil yok". Sonra yüzüne bir gülümseme geldi ve sordu adama: "Bir ihtiyacın var mı?".

Adam hemen: "Evet, Müminlerin Emiri, isteğim, mektubumun posta yoluyla aileme iletilmesidir. Bu sayede ailem, selamette olduğum konusunda sükûnete erecek" dedi.

el-Mansur : "Adamlarım bununla ilgilenir" dedi.

Adam: "Başka bir dileğim daha var Ey Müminlerin Emiri" dedi.

el-Mansur: "O nedir?"

Adam: "Beni ve benim buraya gelmeme sebep olanları biraya getir. Allah'a yemin olsun ki bende, ne Benî Ümeyye'nin malı bende ne de emaneti var. Fakat huzuruna çıkıp sen bana bu konuda soru sorunca kurtuluşa giden en yakın yolun bu olduğunu düşündüm" dedi.

el-Mansur: "Onu ve onu şikayet edenleri bir araya getir" dedi. Ben de bir araya getirdim onları.

Adam: "Bu benim kölem, üç bin dirheme çarptırıldı. Efendisinden kaçtı" dedi.

el-Mansur, onun üzerine biraz gitti ve oğlu olduğunu, adı geçen malı ondan alıp kaçtığı, onun eline düşmekten korktuğu için yalan söylediğini anladı.

el-Mansur adama: "onu bağışlamamı istiyoruz" dedi.

Adam: "Ey Müminlerin Emiri, onun suçunu bağışladım ve onu mal konusunda affettim. Ona fazladan üç bin dinar verdim" dedi.

el-Mansur: "Senin yaptığın iyiliğin üzerine başka bir iyilik yoktur" dedi.

Adam: "Evet, Ey Müminlerin Emiri, sözünüz doğrudur" dedi ve gitti.

el-Mansur o adamın bu durumuna çok şaşırıldı ve onu her hatırladığında "Ey Rabî, o adam gibi başka bir adam daha görmedim" derdi.

